

בית משפט השלום בקריות

ת"א 61791-03-23 לזימי נ' קוטליארוב ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט בכיר ערן נווה

שגיאה לזימי

תובע

נגד

1. יאן קוטליארוב
2. אירה קוטליארוב

נתבעים

פסק דין

- 1 .1 התובע הגיש כנגד הנתבעים תביעה על פי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה- 1965 (להלן: "החוק").
- 2
- 3
- 4 .2 התביעה הוגשה על סכום של 200,000 ₪ והועמדה לצרכי אגרה על סך של 100,000 ₪.
- 5 בישיבת בית המשפט מיום 22.1.24, צמצם התובע את סך נזקיו והעמיד את התביעה על סך
- 6 של 100,000 ₪.
- 7
- 8 .3 התובע משמש כפקח בעיריית קריית אתא. לטענתו, הנתבעים הוציאו את דיבתו רעה בגין
- 9 אירוע שתואר על ידו. הנתבע הכחיש כי הוציא את דיבתו רעה על התובע וטען "אמת
- 10 דיברתי".
- 11
- 12 .4 הנתבע טען כי יש לדחות את התביעה כנגד הנתבעת שהיא אשתו, שכן היא לא הייתה
- 13 שותפה לאירוע המתואר בכתב התביעה ובכתב ההגנה.
- 14
- 15 .5 בישיבה מיום 22.1.24 הציע בית המשפט לצדדים הצעה שהתקבלה על ידם לפיה, ישמע
- 16 בית המשפט את הגרסאות העובדתיות של הצדדים, זאת במסגרת קדם משפט מורחב.
- 17 יוגשו סיכומים בכתב על ידי הצדדים בשאלה שהיא ברובה המכריע שאלה משפטית- האם
- 18 העובדות נשוא התביעה מהוות לשון הרע כמשמעותו בחוק, וככל שמדובר בלשון הרע, האם
- 19 לנתבעים הגנה טובה.
- 20

בית משפט השלום בקריות

ת"א 61791-03-23 לזימי נ' קוטליארוב ואח'

תיק חיצוני:

1 יש לציין, כי התובע עמד על כך שהתביעה כנגד הנתבעת תיוותר על כנה, הגם שמדובר
2 באשתו של הנתבע שלא הייתה שותפה לאירוע וגם לא הוציאה את הפוסט נשוא טענותיו
3 של התובע.
4

טענות התובע;

6
7 6. ביום 26.1.22 בשעה 10:40 לערך, במהלך משמרת, הבחין בכלב שעושה צרכים ברחוב
8 טרומפלדור.
9

10 לטענת התובע, הוא נתן לנתבע הזדמנות לאסוף את הצרכים של הכלבה, אולם הוא ובתו
11 החלו לעזוב את המקום. לפיכך, התובע ניגש לנתבע, הסביר לו על מהות העבירה ואולם
12 הנתבע מאן להקשיב.

13 בהמשך, שאל אותו אם הכלבה מחוסנת והאם יש לה שבב אלקטרוני ואולם הנתבע לא
14 שיתף פעולה. התובע הצמיד את המכשיר שלו לכלבה, ראה שהכלבה רשומה על שם אשתו
15 של הנתבע – היא הנתבעת, וכי הכלבה אינה מחוסנת.

16 כתוצאה מהאמור, התובע מסר לנתבע כי הוא נותן לו דו"ח בשל העובדה שלא אסף את
17 הצרכים של הכלבה. הנתבע החל לתקוף את התובע, קילל אותו ולא מסר לו את הפרטים
18 שלו.

19 זאת ועוד הנתבע החל להימלט מהמקום תוך שהוא אומר לתובע שיחדל לעקוב אחריו.
20 הנתבע פתח את מצלמת הנייד שלו והחל לצלם את התובע, תוך שהוא צועק ומבהיל את
21 בתו, ובשל העובדה שהתובע ביקש מהנתבע שימסור לו את תעודה הזהות שלו.
22

23 עוד מציין התובע, כי הנתבע הגיע לכניסה לבניין שלו; התובע עלה אחריו על מנת לראות
24 היכן הוא גר. הנתבע החל לצלמו שוב.
25

26 לטענת התובע, הוא הזדהה בשמו, זאת חרף העובדה שעל המעיל שלבש באותו מועד, היה
27 מוטבע שם אחר, שכן את המעיל הוא לווה מחבר לעבודה.
28 התובע טוען כי הזמין ניידת משטרה על מנת לקבל את פרטי הנתבע ורשם לו דו"ח.
29

30 7. כעבור מספר ימים, חבר סיפר לתובע, כי הנתבעים פרסמו במרשתת את הסרטון שצולם
31 תוך שהם מכפישים את שמו של התובע וקוראים לאנשים נוספים שנפגעו לכאורה על ידו
32 לשתף בסיפורם, והכל על מנת לעשות לתובע "שיימינג" וזאת לאחר שפורסם פוסט במהלכו
33 השמיצו לטענת התובע אותו על ידי הנתבעים ומופנה לעיריית קרית אתא.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 61791-03-23 לזימי נ' קוטליארוב ואח'

תיק חיצוני:

- 1 במסגרת סיכומיו טוען התובע, כי בעדותו של הנתבע, הוא "הסתבך עם טיעוניו
2 העובדתיים"; לא נתן הסבר המניח את הדעת לגבי העבירה שעבר; לגבי הסיבה שפנה
3 לגורמי עירייה בבקשה שישפיעו על הפקח שיבטל את הדו"ח שניתן לו; הסיבה שבפועל, לא
4 הרים את הצואה של כלבו; הסיבה שנראה ברור, ללא שקית לאיסוף.
5 לטענת התובע, יש לדחות את טענות הנתבע כפי שהעיד בבית המשפט ולפיה, אסף את
6 הצואה עם מסכה, שכן לא דובר היה בתקופת קורונה.
7 עוד טוען התובע, כי במסגרת עדותו בבית המשפט, הנתבע סתר את עצמו.
8
9 נוסף על כך טוען התובע, כי ברי, שהסיבה בעטיה הנתבע יצר קשר עם חבר שלו שעבד
10 בעירייה, היא כי רצה לבטל את הדו"ח, וככל שלא יבוטל, לצאת במסע נקמה כנגד התובע
11 תוך הכפשת שמו. אכן, התובע חש מושפל כשאנשים מזהים אותו מהסרטון, ושואלים האם
12 מדובר בו.
13
14 לטענת התובע, העובדה שהנתבע שילם את שלושת הדו"חות בסך 2,000 ₪ ולא ביקש
15 להישפט, מוכיחה כי ידע שביצע את העבירה.
16
17 התובע מוסיף לטעון, כי בניגוד לטענות הנתבע לפיהן, הסרטון שהועלה על ידו במרשתת
18 הוסר לאחר יומיים, הוא בפועל הוסר רק לאחר שהנתבע קיבל מכתב התראה.
19
20 9. לגופם של דברים טוען התובע, כי מדובר בעוולת לשון הרע. מטרת הנתבעים הייתה לפגוע
21 בשמו הטוב של התובע, הסרטון הופץ בדף הפייסבוק האישי של התובע, הנתבעים הפיצו
22 את שמו של התובע באמצעות "צילום מסך" מאתר העירייה של השירות הווטרינרי בו
23 מופיע שמו של התובע, הכל במטרה להפצת שמו, פרטים אודותיו ואודות משפחתו.
24 מדובר בפוסט שפורסם על ידי הנתבע "בחשיפה של 21,000 עוקבים ו 19,000 לייקים מוענו
25 גם לאושיות ותוכניות כפי שפורט כל זאת באופן המוציא את דיבתו של התובע רעה, פוגע
26 באופן חמור לאין שיעור בשמו הטוב והעולה כדי לשון הרע עפ"י חוק איסור לשון הרע,
27 התשכ"ה-1965".
28
29 לטענת התובע, הוא חש מושפל ומבוזה לצפות בפוסט ובפרטיו. התקשה לקרוא את
30 התגובות הקשות של הקוראים את הפוסט וכן חווה איומים מפורשים כמו: "אני לא הייתי
31 מסוגל לשמור על כזה איפוק!!! איך שהאירוע היה משפיע על הבת שלי הייתי מפרק
32 אותו".

בית משפט השלום בקריות

ת"א 61791-03-23 לזימי נ' קוטליארוב ואח'

תיק חיצוני:

- 1 **לטענת התובע, הנתבע הגדיל לעשות ולאחר שנכתבה התגובה שלהלן: "... תאסוף מלא**
2 **חרא בשקיות, תשלח לו בדואר", השיב הנתבע בתגובה: "נשמע אחלה רעיון, אולי באמת**
3 **לאסוף קופסא ולעשות משלוח עם שליח עד הדלת."**
4
5 לטענת התובע, העובדה שהנתבע מחק את הפוסט מוכיחה, כי הוא מודע לעובדה שמדובר
6 בעוולת לשון הרע, אחרת לא היה פועל כך.
7 הפוסט הפך וויראלי וגרר תגובות רבות. כאמור, לאחר פרסום הפוסט בליווי הסרטון
8 מכרים רבים של התובע פנו אליו ורבים נחשפו לפרסום הסרטון.
9 התובע מוסיף לטעון, כי **"החיצים של הנתבע היו מכוונים לתובע באופן אישי ולא לעירייה**
10 **כדבריו"**. הנתבע קרא להפיץ את הסרטון והנתבעת (אשתו) הפיצה.
11
12 זאת ועוד, לטענת התובע, מעיון בתגובות עולה, כי העובדות המסולפות בפוסט התקבלו
13 אצל קוראיו כאמינות. התגובות עוד מוכיחות, עד כמה עורר הפוסט שנאה וכעס כלפי
14 התובע.
15 לנתבע לא עומדות ההגנות הקבועות בחוק בגין פרסום לשון הרע.
16 נטל ההוכחה בעניין זה מוטל על כתפי הנתבע. מדובר בעובדות שאינן נכונות ולא יכולות
17 להיחשב כהבעת דעה או כהבעת ביקורת לגיטימית. לא הייתה הפרדה בין העובדות לבין
18 הבעת דעה. הנתבע התכוון לפגוע בתובע על ידי הפרסום במידה גדולה מהסביר.
19 מדובר בפרסום אשר עלול להשפיל את התובע בעיני הבריות או לעשותו למטרה לשנאה
20 מצידם. שמו המלא של התובע פורסם בסרטון על ידי הנתבע. בתגובות צורף דף הפייסבוק
21 של התובע בו מופיעה תמונתו, **"כך שמי שהכיר אותו גם לא בשמו ידע למי הכוונה."**
22
23 התובע מצייין, כי הוא עובד ציבור ויש לך משמעות.
24
25 ככל שהנתבע רצה להתריע על התנהלות העירייה או הפקח, לא היה מפרסם את הסרטון
26 בו נאמר שמו של התובע ולאחר מכן להמשיך ולהציף את הפוסט בתגובות נוספות.
27
28 לא עומדת לנתבע ההגנה של "אמת דיברתי" בשל העובדה ששילם את הדו"ח.
29
30 לטענת התובע, הוא ביצע את עבודתו נאמנה. לא היה כל פסול בהתנהגותו. לא עומדת
31 לנתבע הגנת "תום הלב".
32
33 הצגת התובע כמי שרדף אחרי הנתבע ואחר בתו וכתוצאה מכך הבת התנהגה כפי שנטען,
34 היא תיאור עובדות שלא הוכח שהינו נכון. מדובר בהבעת עמדה ולא בהצגת עובדות.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 61791-03-23 לזימי נ' קוטליארוב ואח'

תיק חיצוני:

1

2 הטלת דופי בכישוריו של התובע, עלולה לפגוע בעיסוקו ובמקצועו, להשפילו ולבזותו.

3

4 חרף העובדה שלא צוין שמו של התובע, מן ההקשר של הסרטון שפורסם על ידי הנתבע בו

5 נאמר שמו של התובע יחד עם הפרסום בו נכתב כי הפקח הוא "גנסטר" ניתן ללמוד כי

6 מדובר בתובע ולא באדם אחר.

7

8

טענות הנתבעים;

9

10 10. הפוסט שפורסם, מוען לעיריית ק. אתא והדבר כתוב גם בתחילת הפוסט. הפוסט לא הופנה

11 כלפי התובע באופן אישי.

12

13 אין בפוסט דבר מכפיש כנגד התובע באופן אישי. אין אמירות שעולות כדי לשון הרע או

14 אמירות פוגעניות. לטענתם, הנתבעים לא הוציאו את דיבתו של התובע רעה ולא פגעו

15 בכבודו כלל.

16 יש רק תיאור עובדתי כפי שהנתבע מתאר ואיך שהוא חווה את האירוע באופן אישי.

17

18 על הפוסט היה מספר קטן של תגובות (27 תגובות, כולל של הנתבע). על ידי 5 אנשים בלבד,

19 שאין בהן כל הכפשה. הפוסט נמחק לאחר מספר ימים.

20 לטענת הנתבע, הוא אדם פרטי, שומר חוק, אשר עובד למחייתו. נכה. מצא את עצמו נרדף

21 על ידי התובע, ללא כל סיבה עד פתח ביתו. התובע סרב להזדהות והתג שהיה על המעיל

22 שלו, היה של אדם אחר.

23

24 הנתבע מציין, כי באותו המועד- 26.1.22, טייל עם בתו בת ה-4 ועם הכלבה. לפתע הבחין,

25 כי אחריהם נוסע קטנוע, באיטיות. הכלבה החלה לעשות את צרכיה, לפתע הקטנוע הגיח

26 במהירות. התובע הבהיל את הנתבע ואת בתו- שנכנסה לבהלה ולבכי. עשתה את צרכיה

27 במכנסיה מרוב בהלה.

28

29 כשהנתבע ביקש מהתובע להזדהות, הוא סרב. כל מה שעשה היה לקפוץ מהקטנוע ולצלם

30 את הצרכים שהכלבה עשתה. לטענת הנתבע, מיד לאחר שהכלבה סיימה לעשות את צרכיה

31 הוא אסף וזרק לפח שהיה סמוך.

32

בית משפט השלום בקריות

ת"א 61791-03-23 לזימי נ' קוטליארוב ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הנתבע סבר, כי מדובר **במתחזה**, לאור העובדה שהתובע סירב להזדהות. לפיכך, החל ללכת
2 עם בתו והכלבה לכיוון ביתו. במשך כל הזמן הזה, התובע עקב אחריהם, תוך שהוא נוסע
3 נגד כיוון התנועה תוך שהוא צועק ומאיים על הנתבע.
4
5 כתוצאה מהתנהגותו של התובע, בתו של הנתבע הייתה שרויה משך תקופה ארוכה
6 בחרדות. הלכה לשירותים לעיתים תכופות. דיברה על האירוע שהיה.
7
8 11. בפוסט, הנתבע הזכיר את המילים "פקח" "הבן אדם". אין אזכור לשמו של התובע.
9
10 לטענת הנתבע, דווקא הוא זה שהושפל על ידי התובע. התפרסמה כתבה ב-MYNET בקריות
11 שם נכתב על המקרה תוך ציון שמו ושם הנתבעת 2 כמי שנתבעו על ידי התובע בסכום גדול.
12
13 12. הנתבעים טוענים בסיכומיהם, כי נמצאו סתירות בגרסאות התובע. כך למשל, הנתבע העיד
14 כי אסף את הצואה עם מסכת קורונה, מנגד טען התובע בסיכומיו, כי לא דובר בתקופה
15 הרלוונטית, בתקופת קורונה. לטענת הנתבעים מדובר בטענה שיש לדחותה, שכן דובר
16 בתקופת הגל החמישי של הקורונה. "והייתה חובה לחבישת מסכות".
17 טענות התובע לפיהן, הציג ת"ז והזמין ניידת על מנת שיינתן לו מספר תעודת הזהות של
18 הנתבע, אינן נכונות ודינן להידחות.
19
20 13. עוד טוענים הנתבעים, כי התובע לא סתר את טענות הגנות שעומדות להם. כך למשל, הגנת
21 "אמת דיברתי", ביחס לאירוע הרמת הצואה של הכלבה- לטענת הנתבע, הוא אסף את
22 הצואה וזרק אותה לפח שהיה צמוד למקום. מנגד, התובע נהג שלא כפי הנדרש, הבהיל את
23 בתו בת ה-4, צילם את צרכי הכלבה מייד לאחר שעשתה אותם, לא הזדהה בשמו. טענות
24 הנתבע זהות לעדותו. הן ביחס לעובדה שהתובע, חרף העובדה שלא הזדהה, עקב אחרי
25 הנתבע ובתו, הבהיל אותה, כך שהנתבע היה משוכנע כי מדובר במתחזה.
26
27 נוסף על כך, עומדת לנתבעים "הגנת עניין ציבורי"- מדובר בפוסט שהופנה כאמור לעירייה,
28 כנגד עובד שלה, מדובר בנושא שיש בו עניין רב וחשיבות לציבור. הנתבעים מפנים לאמור
29 בסעיף 14 לחוק לפיו, "די בכך שהמשמעות והתוכן הכללי של הפרסום תואמים את
30 המציאות על מנת שתקום לנתבעת הגנה."
31 לטענת הנתבעים, לפרסום היו יתרונות חברתיים המצדיקים אותו. לא הייתה כל פגיעה של
32 לשון הרע.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 61791-03-23 לזימי נ' קוטליארוב ואח'

תיק חיצוני:

1 עוד טוענים הנתבעים, כי פרסום הפוסט נעשה בתום לב. מדובר בפוסט המפרסם תיאור של
2 אירועים חריגים שהתרחשו. כלומר, עומדת להם הגנת פרסום בתום לב. הנתבעים לא
3 יכולים היו לדעת מראש על התבטאות כזו או אחרת של צדדים שלישיים.
4 לתובע לא נגרם כל נזק.

5
6 נוסף על כך טוענים הנתבעים, כי במסגרת סיכומי התובע, הועלו טענות שהינן בגדר
7 "הרחבת חזית". כך למשל, העובדה שהנתבעים שילמו את הדו"חות; הפנייה של הנתבע
8 לחבר שעובד בעירייה.

9
10 טענת הנתבעים, התובע לא הוכיח את תביעתו. הנתבעים מפנים לפסיקה בעניין הגנה
11 ציבורית ולעניין תום הלב.

דין והכרעה;

12
13
14
15 14. תכליתו של חוק איסור לשון הרע, היא לספק מענה להתנגשות הזכויות שנוצרת, מקום
16 שנעשה פרסום הכרוך בלשון הרע. החוק מבקש להבטיח את כבוד האדם ואת זכותו לשם
17 טוב של הנפגע מן הפרסום. בה בעת, מבקש הוא להבטיח גם את הזכויות והאינטרסים
18 הטמונים בפרסומים שונים, וזאת בדגש על חופש הביטוי וחופש העיתונות.
19 ראו בעניין זה, דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך (במאגרים, 18.9.14).

20
21 15. סעיפים 1 ו-2 לחוק איסור לשון הרע קובעים כדלקמן:

22
23 "1. לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

24 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

25 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

26 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או
27 במקצועו;

28 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או
29 מוגבלותו;

30
31 2. (א) פרסום, לענין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות,
32 תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

33 (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות –

34 (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;

בית משפט השלום בקריות

ת"א 61791-03-23 לזימי נ' קוטליארוב ואח'

תיק חיצוני:

- 1 (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע.
- 2
- 3 16. כמו כן, למפרסם לשון הרע, עומדות במקרים מסוימים הגנות הקבועות בחוק. סעיפים 13-
- 4 15 עוסקים בהגנות כאמור.
- 5
- 6 17. יוצא אפוא, כי לצורך חיוב אדם על פי עוולת לשון הרע, על התובע להוכיח קיומם של
- 7 שלושה רכיבים –
- 8 קיומו של 'פרסום';
- 9 אדם נוסף מלבד התובע נחשף לפרסום;
- 10 הפרסום כולל 'לשון הרע'.
- 11
- 12 18. רוצה לומר, כשבוחנים האם מתקיימת עילת לשון הרע, יש לבחון בשלב הראשון, האם
- 13 מתקיימים יסודות ה'פרסום' ו'לשון הרע' כהגדרתם בסעיפים 1-2 לחוק. כשיש ליתן
- 14 משקל לשם הטוב, כבוד האדם ויתר הזכויות המצויות על כף זו של המאזניים.
- 15
- 16 על מנת לקבוע האם פרסום מהווה לשון הרע, אין חשיבות לשאלה האם הייתה למפרסם
- 17 כוונה לפגוע אם לאו, ואין הכרח כי נפגע יושפל או יבוזה הלכה למעשה. די בכך שהפרסום
- 18 היה עשוי להביא לתוצאה שכזו (ראו: רע"א 9647/17 בהט נ' דגן (במאגרים, 31.12.2017))
- 19
- 20 בשלב השני, יש לבחון האם חלים הסייגים לאיסור לשון הרע, ובהתאם להגנות הקיימות
- 21 בחוק. בחוק הוגדרה רשימה של פרסומים המותרים, חרף העובדה שיש בהם לשון הרע
- 22 (סעיף 13 לחוק). נוסף על כך, נקבעו בחוק הגנות אשר פוטרות את המפרסם מאחריות בגין
- 23 לשון הרע- כשמדובר בפרסומים שהם אמת ושיש בהם עניין לציבור (סעיף 14 לחוק).
- 24
- 25 כמו כן כאמור לעיל, קיימת הגנה לפרסומים שנעשו בתום לב בנסיבות המנויות בחוק.
- 26 יש לציין, כי הפסיקה קובעת, כי ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק למעשה מתירה פרסומים
- 27 עובדתיים שיש בהם משום פגיעה בשם הטוב ואף בכבודו של מושא הפרסום, מקום
- 28 שמדובר באמת ובמידע שיש בו עניין לציבור.
- 29 הנחת המוצא היא, כי בפרסומים אלה יש תועלת חברתית. כמו כן, ההגנה ניתנת, מקום בו
- 30 הפגיעה בשם הטוב נבעה מתיאור נכון של הדברים, או אז נחלשת ההצדקה לפצות את
- 31 הנפגע בגינה.
- 32
- 33

בית משפט השלום בקריות

ת"א 61791-03-23 לזימי נ' קוטליארוב ואח'

תיק חיצוני:

מן הכלל אל הפרט;

האם הפוסט אותו פרסם הנתבע מהווה לשון הרע. יש לבחון אם מדובר ב"פרסום" וככל שכן, האם מדובר בפרסום הכולל לשון הרע.

19. לשון הפוסט המדויקת ובציטוט, אותו פרסם הנתבע בדף ה"פייסבוק" של עיריית קריית אתא היא כדלקמן:

"עריית קרית אתא שלום אתמול (26.1.2022)

בסביבות 10:40 בבוקר ברחוב ארלוזורוב פינת טרומפלדור טיילתי עם הבת שלי (בת 4) והכלבה!

נסע אחרינו קטנוע בשקט בשקט ונעצר בכיכר בפירת הרחובות.

הכלבה התחילה לעשות צרכים ואיך שהוא ראה שהיא מתיישבת לעשות קקי (ממש צמוד לפח העירייה) הגיע אליה במהירות שיא תוך כדי מעבר על מעברי חציה ונסיעה לא בטוחה על המדרכה לכיוון שלנו, הבהיל את הילדה כי הוא הגיע ממש מהר

Israel Police - משטרת ישראל

מהמדרכה(שזה אמור להיות כביכול מקום בטוח לילדים)

לא הזדהה לא כלום כל מה שעשה זה לקפוץ מהקטנוע עם המכשיר ולצלם את הצואה בדיוק הכלבה סיימה ואיך שסיימה הוא ישר קפץ תיעד וצילם את הצרכים שלה והוא תוך כדי שואל יש לך שקית

אמרתי לו שלא כי מטיילים בחוף אבל אני ארים וכך עשיתי

הרמתי מיד וביקשתי מה"פקח" להזדהות כמובן שהכל בפניו והוא ראה שאני מרים...

על המעיל היה כתוב השם "נתנאל חייט" אבל הוא אמר לי שהוא לא נתנאל ולא רוצה להזדהות.

(חבל שכל זה לא צולם ומקווה שהיתה אליו מצלמת גוף)

כאשר הבנתי שיש מצב שזה מתחזה או מישהו שרוצה לרעתנו ולעשות משהו כי עקב אחרינו והילדה עומדת עם עיניים אדומות

התחלתי ללכת לכיוון הבית והוא תוך כדי עוקב אחרינו הילדה רועדת ובוכה כאשר הוא עולה על מדרכות נוסע כנגד כיוון התנועה לרחוב חד סיטרי(ארלוזורוב) בדרך מאיים וצועק משהו עולה על המדרכה ונוסע עלינו הגענו לבלוק הבית הוא המשיך לעקוב אחרינו ונכנס אחרינו לבניין

שם כאשר ראה שהילדה בוכה ורועדת ושהדלקתי מצלמה פתאום הוא נהיה בשם "שגיא רזיבי/רזימי/רזיבי" עוד שם שאולי המציא וזרק לי

בית משפט השלום בקריות

ת"א 61791-03-23 לזימי נ' קוטליארוב ואח'

תיק חיצוני:

1 הבן אדם התחיל לעלות אחרינו לדירה בצעקות שמותר לו להיות איפה שהוא רוצה לאיים
2 שמזמין משטרה (חבל גם פה לא צילמתי רק רציתי לסיים את זה לילדה כמה שיותר
3 מהר)

4 כך היה נכנסו הבית ונעלנו את הדלת וכנראה הוא עזב
5 הילדה נכנסה לחדות עושה כל 10 דקות פיפי ורק מדברת על משטרה והאיש שעקב
6 אחריה...

7 אני בן אדם נכה ואבא לילדים לא צריך לעבור את ההשפלות האלה באמצע הרחוב על ידי
8 עובד עירייה או איש חוק כזה או אחר

9 ה"פקח" לא יגיע אלי כמו איזה גנגסטר שחיכה לי בפינה וינסה להשחיל לי דוח בדקה
10 תוך 30/60 שניות מותר לי לפעול להרים את הצואה גם בלי השאלות המיותרות שלו על
11 שקיות כי גם אם אין עדיין ארים עםעלה מהרצפה או משהו אחר וכך עשיתי...

12 כי סך הכל יצאתי עם הילדה והכלבה לטייל לקחתי שקית אחת מי ידע שהבשר תוספת
13 שאני אביא לכלבה יעשה לה פעמייםקקי
14 אז אחרי כל הדבר הזה

15 אני מעוניין בפרטי ה"פקח" המלאים כולל השם והתעודה שלו
16 כבר מחר בבוקר אהיה בתחנת משטרה ואגיש תלונה
17 כמובן שניגש לרופאים ונעשה את כל הפרוצדורות הדרושות וכנראה נגיש תביעה.

18 ה"פקח" איים שיגיעו שוטרים ואני מבין שאף אחד לא יגיע ופשוט ישחילו לי את הדוח
19 בדואר...

20 אחלה... נערער גם על זה
21 קריית אתא עיר הגנגסטרים"

22
23 20. אין מחלוקת בין הצדדים, כי הפוסט פורסם בדף ה"פייסבוק" של עיריית קרית אתא.

24 חרף העובדה שסוגיית פרסום לשון הרע במרשתת אינה סוגיה שהוכרעה באופן חד משמעי,
25 המגמה בפסיקה היא להכיר בפרסומים במרשתת ככלל, ובפייסבוק בפרט, כ-"פרסום"
26 לעניין חוק איסור לשון הרע. (ראו בעניין זה ע"א 62613-09-16 מרדכי (מוטי) מרקוס נ'
27 אמיר בוהדנה (במאגרים, 19.03.2017).

28
29 עיון באסמכתאות שצורפו לתביעה ולתגובות שנכתבו בעקבות הפוסט מעלה, כי הפוסט
30 הגיע למספר של נמענים. לפיכך, המסקנה היא כי מדובר ב'פרסום' כמשמעותו בחוק.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 61791-03-23 לזימי נ' קוטליארוב ואח'

תיק חיצוני:

בכל הנוגע לתוכן הפוסט-

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

21. עיון בפוסט מעלה, כי בתחילה, הנתבע כינה את התובע, "פקח". כלומר, לא היה אזכור מפורש של שמו של התובע. בהמשך, הנתבע נקב בשמו של חברו של התובע (אותו חבר שממנו לווח התובע באותו היום את המעיל שלבש- "נתנאל חייט"). זאת ועוד, בהמשך הפוסט כתב הנתבע, כי "פתאום הוא נהיה בשם "שגיא רזיבי/רזימי'רזיבי".

עיון בתגובות שנכתבו לאחר פרסום הפוסט מעלה, כי חרף העובדה שהנתבע לא נקב בשמו המפורש והמלא של התובע, המגיבים, או מי מהם, ידעו במי מדובר, וכי המדובר בתובע.

אחת מהתגובות הייתה: "זה הדף של האפס מכיר אותנו, להורים שלו היה קיוסק בחטיבת ביניים דפנה בביאליק. בהצלחה יאן" תוך צירוף תמונת קיר הפייסבוק האישי של התובע ושל פרטיו האישיים.

תגובה נוספת: "ברור אחי אבל תנסה להפיץ אולי מישהו מאתא יכיר אותו תנסה לגשת גם לשירות הוטרינרי באתא, הוא רשום כעובד שם." בהמשך ובאחת מהתגובות כתב הנתבע: "הגשתי אליו תלונה במשטרה..." תוך צילום העתק של התלונה.

בתגובה נוספת נכתב: "שם הפקח כתוב בהודעה ו... שגיא לזימי."

עוד יש להוסיף, כי עיון בתגובות השונות לפוסט מעלה, כי יש בו כדי להשפיל ולבוז את התובע ואת משרתו. התגובות לפוסט מלמדות שלקוראים "עבר" המסר הרשום בפוסט בדבר התנהגות בריונית של התובע, כפי שתוארה על ידי הנתבע.

כך למשל בתגובה אחת נכתב: "איזה בנאדם פח אשפה, מאחל לו להחליק עם האופנוע מתחת למשאית בכביש מהיר".

עוד נכתב בתגובה נוספת: "בושה מה שהולך התנהגות של חרא אדם מקווה שיקבל את העונש שמגיע לו!"

ועוד: "כל הכבוד על האיפוק אחי, באמת... לא יודע איך אחזקת את עצמך." ובתגובה נוספת: "איך ככה? בגלל חרא? זה אורגני מול זבל אנושי תאסוף מלא חרא בשקיות תשלח לו בדואר".

בתגובה נוספת נכתב: "איזה אנשים קקה, חושב הוא לוחם קומנדו עושה מארב על קקי של כלב. כמה נזק אפשר לעשות לילדים אם צורת התנהגות כזאת. ממש בריונות."

בית משפט השלום בקריות

ת"א 61791-03-23 לזימי נ' קוטליארוב ואח'

תיק חיצוני:

22. בנסיבות האמורות, אני סבור, שתוכן הפוסט עשוי היה להשפיל ולבזות את התובע, שכן בתוכן הפוסט מתוארת התנהגות בריונית לכאורה, של התובע ("גנגסטר"), התנהגות שהיא מנוגדת למהות תפקידו בהתאם לחוק, התנהגות שאינה הולמת עובד ציבור, כשהתובע התעלם לכאורה, מהעובדה שבתו של הנתבע, בת הארבע, נכחה במקום, והיא מבוהלת, תוך טענה לפיה, התובע לכאורה לא ביצע את עבודתו נאמנה. לאור האמור לעיל, מוצא בית המשפט, כי פרסומו של הפוסט עלול היה להשפיל את התובע בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה מצדם, ומצאתי כי פרסום הפוסט עלול לפגוע בתובע במשרתו.

משכך, יש לראות בפרסום הפוסט המהווה לשון הרע ביחס לתובע.

האם עומדות לנתבע ההגנות הקבועות בחוק;

23. הנתבע טוען להגנת "אמת דיברתי". סעיף 14 קובע כדלקמן:

"14. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש."

בשל העובדה שמדובר בטענת הגנה של הנתבע, עליו מוטל להוכיחה (ראו לעניין זה רע"א 1530/13 אדוארד גדלוב נ' הארגז - מפעל תחבורה בע"מ (פורסם במאגרים, 5.5.13) ראו גם רע"א 9462/04 בן ציון מורדוב נ' ידיעות אחרונות (במאגרים, 28.12.05); רע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי ואח' (במאגרים, 4.8.08);

בפסיקה נקבע, כי על הטוען להגנה של אמת הפרסום לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע להוכיח על פי מידת ההוכחה הדרושה במשפט האזרחי – נטיית מאזן ההסתברות לטובת גרסתו – כי הדברים שפרסם הם נכונים.

עוד נקבע בפסיקה לעניין הגנה זו כך: "הפרסום נדרש לשקף אמת "שלמה". כלומר, שלא ייעדרו ממנו פרטים המשנים את הרושם הכללי המתקבל מהפרסום, וכן שלא ייכללו בו פרטים משמעותיים שאינם נכונים (ראו, עניין קורן, פסקה 12; דני"א קראוס, בעמ' 35 (עמדת השופט ת' אור); שנהר, בעמ' 221-223). יש להדגיש, כי לא כל פער בין העובדות העולות מן הפרסום לבין האמת המשפטית יוביל למסקנה כי לא נתקיים התנאי של אמיתות הפרסום. כפי שנקבע במפורש בסעיף 14 לחוק, ההגנה לא תישלל רק בשל

בית משפט השלום בקריות

ת"א 61791-03-23 לזימי נ' קוטליארוב ואח'

תיק חיצוני:

1 העובדה שלא הוכחה אמיתותו של "פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש." ראו בעניין זה
2 דנא 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך (במאגרים, 18.9.14).
3
4 24. בית המשפט צפה בסרטון אותו צירף התובע. לאחר צפייה בסרטון, בית המשפט השתכנע,
5 כי הנתבע עמד בנטל המוטל עליו לצורך הוכחת טענותיו כי מדובר באמת. זאת, יחד עם
6 עדותם של שני הצדדים, אשר ניתנה במסגרת קדם משפט מורחב ובמסגרתו, יכול היה בית
7 המשפט להתרשם מעדותם של הצדדים ו"מתפיסתם" את האירוע נשוא המחלוקת
8 העובדתית. יש לציין, כי בית המשפט נותן אמון בעדותו של הנתבע, כפי שיובהר בהמשך.
9
10 בסרטון נראה הנתבע, ובתו הבוכייה לידו, תוך שהוא שב ומבקש מהתובע לחדול מלעקוב
11 אחריו ולנסוע אחריהם. עוד העלתה הצפייה בסרטון, כי נראה שהצדדים מגיעים עד
12 לכניסת הבלוק שם ככל הנראה מתגורר הנתבע.
13 כמו כן, הנתבע שם טוען בפני התובע, כי הוא לא הזדהה בפניו, ורק אז (לאחר שהצדדים
14 צעדו ככל הנראה עד לכניסת ביתו של הנתבע), התובע מציין בפני הנתבע את שמו המלא,
15 ושואל את הנתבע, האם ברצונו לראות תעודה. בסופו של הסרטון, לא ניתן לראות כי
16 התובע הציג בפועל, תעודה מזהה בפני הנתבע. לא נראה, כי הוזמנה משטרה לאירוע כפי
17 שיכול היה התובע לעשות, ולחסוך מעצמו את העימות עם הנתבע, אשר מלווה בבתו הקטנה
18 בת הארבע ונראה היה כי היא בוכייה ומפוחדת.
19
20 עוד ניתן לראות בסרטון, כי הנתבע מציין בפני התובע, כי הוא אינו מבין מדוע הוא מעוניין
21 לתת לו דו"ח, חרף העובדה שהרים את צואת הכלבה.
22 כמו כן, כל אותו הזמן שמתנהל דין ודברים בין הצדדים, בתו של הנתבע כאמור, בוכה.
23
24 במאמר מוסגר אציין, כי אני סבור, כי התובע יכול היה לנהל את האירוע באופן שונה,
25 כשהוא מזמין ניידת משטרה לצורך זיהוי הנתבע, זאת מבלי לנהל את השיחה שהתקיימה
26 בן הצדדים. התובע העיד כי הוזמנה ניידת, אולם טענה זו לא הוכחה.
27
28 **בנסיבות אלה, בית המשפט שוכנע, כי עומדת לנתבע הגנת "אמת דיברתי".**
29
30 25. עוד יש להוסיף, כי התובע הוא פקח, עובד עיריית קרית אתא.
31 נקבע בפסיקה כך: "בחירת קיומה של לשון הרע, מושפעת גם ממהותו של מושא
32 הפרסום, בפרט, והאם הוא נחשב דמות ציבורית. נקבע כי יש לתת משקל מיוחד לערך
33 של חופש הביטוי בפרט בכל הנוגע לאנשים הנושאים משרות ציבוריות, או שהם

בית משפט השלום בקריות

ת"א 61791-03-23 לזימי נ' קוטליארוב ואח'

תיק חיצוני:

1 בתפקידים שלציבור עניין בהם, כאשר הערכים המתנגשים בין חופש הביטוי, לבין
2 ההגנה על השם הטוב בהקשר לפגיעה באיש ציבור, מגינים על חופש הבעת הדעה
3 והביקורת בשיח הציבורי, ומחייבים איש ציבור לקבל עליו ביקורת עניינית והוגנת.
4 במקביל נקבע כי חופש הביטוי בעניינם של אנשי ציבור אינו חופש בלתי מוגבל, כאשר
5 יש לקחת בחשבון כי מי שממלא תפקיד ציבורי תלוי באמון הציבור לצורך מילוי תפקידו
6 ולפיכך עוצמת הפגיעה בו היא משמעותית. בנוסף נקבע כי הקלת ראש בפגיעה בשמו
7 הטוב של איש הציבור כתוצאה מפרסום לשון הרע נגדו, עלולה שתניא אנשים ראויים
8 למלא תפקידים ציבוריים. ראה קביעת כבוד השופטת פרוקצ'יה בע"א 89/04 נודלמן נ'
9 שרנסקי (פורסם במאגרים משפטיים) [פורסם בנבו]: "המשקל המיוחד הניתן לחופש
10 הביטוי במישור הציבורי אינו בלתי מוגבל. הוא נבחן על פי מהותו וטיבו בנסיבות המקרה.
11 הוא נשקל מצד אחד, על פי מידת חשיבותו האמיתית לחופש הביטוי. מנגד, הוא נבחן על
12 פי מהותה ומידתה של הפגיעה בשמו הטוב ובכבודו של האדם. גם איש ציבור החושף
13 עצמו למערבולת החיים הציבוריים ומסכים בכך לקבל על עצמו מידה מסוימת של נטל
14 חשיפה וביקורת ציבורית, אינו הופך בכל את שמו הטוב ואת כבודו האנושי להפקר. איש
15 הציבור לא הסכים בנטילת תפקיד ציבורי להפקיד לחלוטין את כבודו האישי, והחוק,
16 באיזונים שיצר, מגן גם על בעל תפקיד ציבורי לבל יהפוך שמו הטוב למרמס בכפוף למתן
17 משקל ראוי לחופש הביטוי כערך ציבורי בעל חשיבות. החוק לא התיר בכל מצב מעשי
18 השמצה והשתלחות באנשי ציבור בשם חופש הביטוי, ולא היקנה הגנה לפוגע גם אם
19 הביטוי הוא הבעת דעה על איש ציבור, בנסיבות בהן לא נתקיים בפוגע יסוד של תום
20 לב..." ראו בעניין זה ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח' (במאגרים, 2.10.20).

21
22 לא נעלמה מעיני העובדה, כי בענייננו התובע אינו נבחר ציבור, אלא עובד ציבור.

23
24 שוכנעתי כי בפרסום הפוסט, ניתן לומר כי היה עניין לציבור, נוכח עבודתו ועיסוקו של
25 התובע. כמו כן, לא שוכנעתי, כי הנתבע השתלח בתובע, אלא הביע את שאירע לו כפי שהוא
26 חווה.

27
28 26. עוד אציין, כי הנתבע שאיר רושם אמין בעדותו בפניי. הוא הסביר כי, הפנייה שלו לעיריית
29 קרית אתא לא נועדה לבטל את דו"חות, אלא על מנת שיוכל להגיש תלונה במשטרה.
30 בסופו של דבר, שילם את הדוחות והתשלום נעשה גם חרף הטענות הקשות שלו כנגד
31 התובע, לאחר שהובהר לו כי הוא עבר את המועד להגשת ערר על הדו"ח והוא לא רצה
32 "להיכנס" לחוב של פיגורים.
33

בית משפט השלום בקריות

ת"א 61791-03-23 לזימי נ' קוטליארוב ואח'

תיק חיצוני:

1 27. עדותו כי שילם את הדוחות, אך בשום פנים ואופן לא היה בכך כדי ללמד על כך שהוא
2 מצדיק את פעולות התובע, היא עדות שאני מוצא אותה מהימנה בנסיבות העניין, ואין בכך
3 כדי ללמד על כך שהוא מודה בטענות התובע לכל דבר ועניין.
4

5 28. בכל הנוגע להגנת תום הלב- סעיף 15 קובע, כי: "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע
6 תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות
7 האלו..."
8

9 הגנה זו עשויה לעמוד לנתבע גם במקרים בהם הפרסום אינו אמת. הגנה זו תעמוד לנתבע
10 אם יוכח כי עשה את הפרסום בתום לב וכי הפרסום נעשה באחת הנסיבות המנויות בסעיף
11 15 לחוק איסור לשון הרע, כאשר בענייננו נטען להגנה הקבועה בסעיף 15 (6) לחוק- לטענת
12 הנתבע, "הפרסום היה בגדר ביקורת על פעולה שהתובע עשה בפומבי".
13 וכן נטען להגנה הקבועה בסעיף 15(12) לחוק – "... הנאשם או הנתבע הוא מי שאחראי
14 לפי סעיף 11 והוא לא ידע ולא יכול היה לדעת על הכוונה לפרסם לשון הרע".
15

16 29. ככלל, נטל הוכחת טענת תום הלב שבסעיף 15 מוטל על כתפי המפרסם כשם שמוטל עליו
17 להוכיח את הטענה שעשה את הפרסום באחת מהנסיבות המפורטות בסעיף הרלוונטי.
18

19 ראו ע"א 844/12 דניאל מולקנדוב נ' שרה פורוש ואחרים (במאגרים, 22.2.17) - שם נקבע
20 גם "כי את מרכיב "תום הלב" יכול המפרסם להוכיח בצורה עקיפה, באמצעות החזקה
21 הקבועה בסעיף 16(א) לחוק. סעיף 16(א) לחוק קובע חזקה לעניין קיומו של "תום הלב"
22 ואילו סעיף 16(ב) לחוק קובע חזקה לעניין היעדרו של "תום הלב".
23 שתי חזקות אלה אינן חלוטות, וניתנות לסתירה. הנטל להוכיח את הנסיבות המקימות
24 את החזקה שבסעיף 16(א) לחוק מוטל על המפרסם, ואילו הנטל להוכחת הנסיבות
25 המקימות את החזקה שבסעיף 16(ב) לחוק מוטל על התובע..."
26

27 עוד נקבע שם כי "הגנת תום הלב בדיני איסור לשון הרע עניינה דרך התנהגות ומצב נפשי
28 מסוים של המפרסם, אשר בנסיבות מסוימות, בהצטרפן לפרסום לשון הרע, יצדיקו מתן
29 פטור למפרסם מאחריות (ראה פסק דין נודלמן)".
30

31 30. בית המשפט שוכנע, כי פרסום הפוסט נעשה על ידי הנתבע בתום לב, כתוצאה מהמצב
32 הנפשי בו הנתבע חש לאחר קרות האירוע.
33

בית משפט השלום בקריות

ת"א 61791-03-23 לזימי נ' קוטליארוב ואח'

תיק חיצוני:

- 1 31. הנתבע בענייננו טוען בין היתר, להגנת הבעת הדעה בעניין עבודתו של איש ציבור. קיומה
2 של הגנה זו מותנה בכך שלשון הרע **נכתבה כהבעת דעה ולא כקביעת עובדה**.
3
4 הסוגיה האם פרסום הפוסט הוא תיאור עובדתי או שיש בו משום הבעת דעה של הכותב-
5 הנתבע, היא סוגיה עובדתית-משפטית מעורבת, הנבחנת על פי השכל הישר וכללי ההיגיון.
6
7 נקבע בפסיקה, כי "פרסום יוגדר כהבעת דעה, אם יהיה כזה שהאדם הסביר יבין את
8 האמור בו כדעתו של המפרסם ולא כהצגת עובדות מצדו. הכתוב צריך להיות מנוסח כאשר
9 הקורא מבחין בין עובדה לבין הבעת דעה (ראה למשל ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן
10 שרנסקי ואח' (פורסם במאגרים משפטיים) [פורסם בנבו])."
11
12 32. בענייננו בית המשפט התרשם, לאחר ששמע את הצדדים וכן לאחר צפייה בסרטון, כי
13 הביטויים שמהווים לשון הרע נגד התובע, אין הם אלא הבעת דעה ותיאור של מה שחוה
14 הנתבע.
15
16 33. מכל המקובץ דלעיל, דין התביעה להידחות, כנגד הנתבעים.
17
18 34. לגבי הוצאות- לגבי הנתבע 1, אין מקום לפסוק הוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.
19
20 שקלתי לגבי הנתבעת 2- אשתו של הנתבע 1. כזכור, היא לא הייתה שותפה לאירוע נשוא
21 כתב התביעה. עם זאת נטען, כי היא שיתפה את פוסט נשוא כתב התביעה, במרשתת, אליו
22 התייחסתי בהרחבה בתיק זה ולכן לא ניתן לשלול, כי היה מקום להגיש את התביעה גם
23 נגדה ויש לזכור כי היא גם בעלת הכלבה.
24 בסופו של יום, נוכח התוצאה אליה הגעתי, מצאתי כי התביעה נגדה תדחה ללא צו להוצאות
25 וכל צד יישא בהוצאותיו גם בהקשר זה.
26 יש לציין, כי הכרעתו שלבית המשפט, היא בסופו של יום, הייתה משפטית והצדדים
27 הסכימו לסיים את התיק בקדם משפט מורחב ולא בשמיעה של ראיות שהייתה גוזלת זמן
28 שיפוטי וגם הוצאות מרובות וזו עוד אחת הסיבות, כי כל צד יישא בהוצאותיו.
29
30 התביעה נדחית אפוא, ללא צו להוצאות.
31
32 ניתן פטור ממחצית שנייה של אגרת ביתה המשפט החלה.
33
34 המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 61791-03-23 לזימי נ' קוטליארוב ואח'

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8

ניתן היום, י"ח אייר תשפ"ד, 26 מאי 2024, בהעדר הצדדים.

ערן נווה, שופט בכיר

9
10
11
12
13
14
15

